

Súd: Okresný súd Prievidza
Spisová značka: 15C/123/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3812211662
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Kiššová
ECLI: ECLI:SK:OSPD:2013:3812211662.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prievidza sudkyňou JUDr. Evou Kiššovou v právnej veci navrhovateľa: BL Telecom debt, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej č. 14, IČO 45 535 108, zast. advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Bratislava, Šoltésovej 14, IČO 36862711, proti odporcovi: J. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom W., Urbánkova č. XX/X, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníkom Y. A., súdnou tajomníčkou OS W., takto

rozhodol:

Návrh **z a m i e t a .**

Navrhovateľovi náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľ návrhom podaným 4.7.2012 uplatnil voči odporkyňi nárok na zaplatenie 331,94 eur s úrokom z omeškania 14,25% ročne od 6.7.2008 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania. Pohľadávku voči odporcovi nadobudol na základe zmluvy o postúpení pohľadávok z 6.12.2011, predmetom ktorej bol odplatný prevod pohľadávky navrhovateľov, vrátane pohľadávky voči odporkyňi. Odporca uzavrel s právnym predchodcom Slovak Telekom a.s. zmluvu o pripojení, predmetom ktorej bolo poskytovanie elektronickej komunikačnej služby a odporca sa zaviazal riadne odoberať službu a platiť za ňu riadne a včas poplatky dohodnuté v aktuálnom Cenníku podľa zvoleného programu Služieb a dodržiavať svoje povinnosti v súlade so zmluvou. Povinnosťou v prípade nedodržania zmluvných povinností bolo i uhradiť zmluvnú pokutu, ktorej výška bola dohodnutá v zmluve o pripojení. Účelom zmluvnej pokuty bolo naplnenie funkcie zmluvnej pokuty ako paušalizovanej náhrady škody, ktorá mu vznikne v dôsledku nesplnenia záväzku zotrvať počas vymedzenej doby viazanosti v zmluvnom vzťahu. Odporca je teda sankcionovaný za to, že nedodrжал konkrétne určené povinnosti, ktoré vyplývali zo Zmluvy o pripojení, resp. Dodatku k zmluve, v dôsledku čoho musela byť SIM karta vypojená s prevádzky a došlo k prerušeniu poskytovania služieb poskytovaných prostredníctvom SIM karty, resp. koncového zariadenia. Keby odporca riadne plnil svoju povinnosť riadne a včas uhrádzať cenu za služby, tak by prostredníctvom týchto platieb po dobu viazanosti postupne splnil svoj záväzok, ktorému zodpovedal protizáväzok zabezpečiť odporcovi koncové zariadenia, prípadne program služieb podľa vlastného výberu za zľavnenú cenu. Navrhovateľ vystavil odporcovi faktúru č. XXXXXXXXXXX, splatnú 5.7.2008 znejúcu na sumu 331,94 eur. Zároveň uplatnil aj úrok z omeškania 14,25% ročne od 6.7.2008 do zaplatenia a nárok na náhradu trov konania.

Súd vyzval navrhovateľa na upresnenie a doplnenie návrhu, a to na základe akých skutočností, teda konkrétnych zmluvných dojednaní poskytnutých služieb a konania, prípadne opomenutia konania sa domáha zaplatenia žalovanej sumy.

Súd napriek rozsiahlemu šetreniu nezistil pobyt odporčyni, táto sa má nachádzať v P. na neznámom mieste, preto jej súd uznesením 15C 123/2013 z 10.1.0 2013 ustanovil opatrovníka, ktorý ju v konaní procesne zastupoval. Ustanovený opatrovník na pojednávaní dňa 14.11. 2013 žiadal rozhodnúť v zmysle platných právnych predpisov a vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

Súd vykonal dokazovanie Dodatkom k zmluve o pripojení zo dňa 15.1.2007, faktúrou za fakturovacie obdobie od 15.5.2008 - 14.6.2008, prehľadom poplatkov a prevádzky, Všeobecnými podmienkami poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti T-Mobile Slovensko a.s., zmluvou o postúpení pohľadávok z 6.12.2011, cenníkom mobilných telefónov, zmluvou o pripojení z 8.12. 2004, správami o zisťovaní pobytu odporčyni, písomným vyjadrením navrhovateľa z 25.10.2013, na základe čoho zistil tento skutkový stav:

Dňa 8.12.2004 uzavrel Eurotel Bratislava a.s. Bratislava s odporčyňou zmluvu o pripojení, na základe ktorej podnik poskytoval odporčyni - fyzickej osobe podnikateľovi telekomunikačné služby prostredníctvom mobilného telefónu. Dodatkom k zmluve o pripojení z 15.1.2007 došlo k zmene pôvodného programu služieb GSM 55Viac na program služieb Relax 200/400/, pričom povinnosťou odporčyni bolo riadne a včas platiť cenu služieb podľa zvoleného programu a dodržiavať ostatné povinnosti zo zmluvy. Súčasťou dodatku bol i záväzok podniku zabezpečiť predať mobilného zľavneného telefónu Nokia 5300 za kúpnu cenu 1490,- Sk pri dobe viazanosti 24 mesiacov. Pre prípad porušenia zmluvných povinností účastníkov, najmä hociktorej povinnosti uvedenej v bode 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok a následného vypojenia SIM karty zo strany podniku je účastník povinný uhradiť podniku zmluvnú pokutu v sume 10.000,- Sk.

Z faktúry zo dňa 15.6.2008 vyplýva, že právny predchodca navrhovateľa fakturoval odporčyni zmluvnú pokutu 331,94 eur, pričom mesačné poplatky boli v hodnote 0,00 eur. Splatnosť faktúry bola dňom 5.7.2008.

Zo zmluvy o postúpení pohľadávok medzi Slovak Telekom a.s. a BL Telecom debt, s.r.o. Bratislava zo dňa 6.12.2011 vyplýva okrem iného i postúpenie pohľadávky voči odporčovi pod č. X.XXXXXXXXXX v sume 331,94 eur.

Z písomného vyjadrenia navrhovateľa z 25.10.2013 vyplýva právny názor, že zo žiadnych ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa, Občianskeho zákonníka nevyplýva, že nie je možné v spotrebiteľských zmluvách dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti spotrebiteľom, jedinou podmienkou platnosti je jej primeranosť. Primeranosť zmluvnej pokuty v spotrebiteľskej zmluve sa skúma z hľadiska uhradzovacej a sankčnej funkcie. Súd môže označiť dojednanie za neprijateľné len vtedy, keď výška dohodnutej zmluvnej pokuty neprimerane presahuje plnenie, ktoré spotrebiteľ na základe zmluvy dostal, alebo by dostal, keby nedošlo k zániku zmluvy. Ak je zmluvná pokuta primeraná v čase uzavretia zmluvy, nemôže neskoršie porušenie povinnosti účastníkom zmluvy postihované zmluvnou pokutou spôsobiť neplatnosť dohody o zmluvnej pokute bez ohľadu na to, v ktorom časovom okamihu po uzavretí zmluvy k tomu došlo. Z hľadiska primeranosti je právne relevantná taká výška, ktorá zahŕňa aj prípad, keď kupujúci spotrebiteľ nezaplatí predávajúcemu nič ani zakúpené technologické zariadenie, ani z titulu minimálnej ceny služby za dobu viazanosti. Pre záver o neprimeranosti zmluvnej podmienky upravujúcej sankciu za nesplnenie záväzku spotrebiteľa nestačí len záver o tom, že táto zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Je vylúčené urobiť záver o neprimerane vysokej sankcii len po porovnaní s jednou z viacerých skutočností, za existencie ktorých bola zmluva uzavretá, a to v závislosti od času prípadného porušenia zmluvnej povinnosti v priebehu doby viazanosti. Zmluvná pokuta nezabezpečuje dlh žalovaného, ale zabezpečuje benefity, ktoré poskytol právny predchodca navrhovateľa odporčyni. Zmluvná pokuta v tomto prípade plní aj funkciu preventívnu, pretože hrozbou majetkovej ujmy núti dlžníka, aby sa včas a riadne pripravil na splnenie zmluvnej povinnosti a potom včas a riadne splnil. Z hľadiska prijateľnosti zmluvnej pokuty výška zmluvnej pokuty je závislá od rizika, ktoré môže právnomu predchodcovi navrhovateľa vzniknúť v prípade, ak odporca načerpá všetky benefity a nezaplatí žiadnu platbu. V uvedenom prípade je zmluvná pokuta primeraná, pretože navrhovateľ si neuplatňuje zmluvnú pokutu až v takej výške, ako by mu prípadne ust. § 3a nariadenia vlády č. 87/1995

Z.z. umožňovalo a z tohto dôvodu je zmluvná pokuta prijateľná. V prípade, ak by súd neuznal nárok na zmluvnú pokutu, je potrebné zobrať do úvahy skutočnosť, že právnemu predchodcovi bola spôsobená skutočná škoda, ktorá zodpovedá hodnote dotácie do kúpy koncového zariadenia, a to mobilného telefónu Nokia 5300, pričom zľavnená cena bola 1490,-Sk a štandardná cena v čase uzatvorenia zmluvy o pripojení bola 7490,- Sk. Hodnota dotácie do kúpy tohto telefónu bola teda 7489,- Sk, t.j. 248,59 eur. Odporkyňa pritom neuhradila právnemu predchodcovi faktúry zo dňa 5.1.2008 v sume 1,66 eur, zo dňa 5.12.2007 v sume 4,53 eur, zo dňa 5.11.2007 v sume 62,87 eur, zo dňa 5.10.2007 v sume 63,45 eur.

Podľa § 78 ods. 9 zákona č. 351/2011 Z. z. o elektronických komunikáciách, zmluvy o pripojení podľa doterajších predpisov sú zmluvami o poskytovaní verejných služieb podľa tohto zákona (zákon nadobudol účinnosť dňa 01.11.2011, okrem ustanovení § 42 a § 44, ktoré nadobudli účinnosť dňa 01.01.2012, t.j. ide práve o ustanovenia o zmluve o poskytovaní verejných služieb a transparentnosť a uverejňovanie informácií pre užívateľa; zákon zrušil zákon č. 610/2003 Z. z.).

Podľa § 43 ods. 1 a 2 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov (ďalej len "zákon č. 610/2003 Z. z."), zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa. Podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena za službu. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za službu možno dojednať aj odkazom na tarifu.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z. z., podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 42 ods. 4 písm. b) zákona č. 610/2003 Z. z., účastník je povinný platiť cenu za poskytnutú verejnú službu podľa zmluvy o pripojení a podľa tarify, a ak to povaha služby umožňuje, až na základe predloženia dokladu o vyúčtovaní.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

V prejednávanej veci dospel súd k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. Súd mal preukázané, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporkyňou dňa 15.1.2007 dodatok k zmluve o pripojení, na základe ktorého poskytol odporkyni telekomunikačné služby v rámci programu služieb Relax 5300 za dohodnutých podmienok a v rámci zmluvy došlo i k predaju mobilného telefónu Nokia 5300 za zľavnenú kúpnu cenu 1490,- Sk. Odporkyňa vystupovala v tomto zmluvnom vzťahu ako fyzická osoba podnikateľ a identifikovala sa údajom o IČO 40425177. Právne uvedenú zmluvu súd podriadil zákonu č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách, pretože zmluva bola uzavretá za účinnosti tohto zákona, pričom zmena právnej úpravy od 1.11.2011 nemala dopad na prejednávanú vec.

Rovnako mal súd preukázané, že pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty vzniknutá na základe predmetnej zmluvy o pripojení bola postúpená zmluvou o postúpení pohľadávok na navrhovateľa. Z dokazovania ďalej vyplýva, že faktúrou zo dňa 15.6. 2008 vyúčtoval právny predchodca navrhovateľa odporcovi sumu 331,94 eur z titulu zmluvnej pokuty.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že zmluvnú pokutu v sume 331,94 € s príslušenstvom neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Odporkyňa uzatvárala zmluvu ako podnikateľ, preto nie je možné aplikovať na daný vzťah predpisy spotrebiteľského práva. Dojednanie o zmluvnej pokute v danej veci je potrebné posúdiť podľa predpisov obchodného práva, a to Obchodného zákonníka, resp. podporne Občianskeho zákonníka /vid' Dodatok bod 6./ Pre prípad porušenia špecifikovaných zmluvných povinností, a to najmä upravených v čl. 1 písm. b/ alebo v bode 2 alebo v bode 3 Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 alebo v čl. 5.2 písm. a/ až c/ Všeobecných podmienok a následného vypojenia SIM karty dojednali právny predchodca navrhovateľa a odporca v zmluve o pripojení zmluvnú pokutu v sume 331,94 €. Napriek výzve súdu, aby navrhovateľ objasnil na základe čoho uplatňuje žalovanú zmluvnú pokutu, navrhovateľ porušenie konkrétnej povinností odporcom nepreukázal, pretože zmluvná pokuta je dojednaná pre prípadné porušenie viacerých povinností. S porušením povinností sa pre účely zmluvnej pokuty spája ďalší následok, a to následné vypojenie SIM karty, ktorú potvrdzuje navrhovateľ len všeobecným konštatovaním v písomnom vyjadrení. V prvom rade teda navrhovateľ nepreukázal, pre aký prípad porušenia povinností bola zmluvná pokuta dojednaná a následne odporkyňou porušená, kedy došlo k deaktivácii, resp. vypojeniu SIM karty, a či v čase uplatnenia zmluvnej pokuty bola deaktivácia už vykonaná.

Nemožno súhlasiť s tvrdením navrhovateľa, že zmluvná pokuta nezabezpečovala dlh odporcu, ale zabezpečovala benefity, ktoré poskytol jeho právny predchodca odporcovi (dotované koncové zariadenie)", pretože zo žiadneho ustanovenia spornej zmluvy o pripojení nevyplýva záväzok odporcu splatiť navrhovateľovi zľavnenú cenu koncového zariadenia (uzavretie zmluvy o pripojení za takýchto podmienok je potrebné vyhodnotiť len ako obchodnú politiku právneho predchodcu navrhovateľa), preto nemôže dôjsť k porušeniu záväzku (ktorý má byť zabezpečený zmluvnou pokutou) ak takýto záväzok nevyplýva zo zmluvy. Z dokazovania nevyplýva, že by odporca v čase vyúčtovania zmluvnej pokuty nerealizoval úhrady za poskytnuté služby, navrhovateľ len uvádza štyri neuhradené faktúry z minulého obdobia. Na porušenie zmluvy v tomto smere nepredložil navrhovateľ žiadne dôkazy, pričom zo samotnej faktúry, ktorou bola odporcovi vyúčtovaná sporná zmluvná pokuta vyplýva, že v čase jej vyhotovenia neevidoval právny predchodca navrhovateľa voči odporcovi žiadnu dlžnú sumu (vyplýva to z uvedenia na faktúre, kde nie sú účtované žiadne mesačné poplatky). Ak teda v čase vyúčtovania zmluvnej pokuty mal odporca uhradené poplatky spojené s užívaním služieb navrhovateľa, nemal navrhovateľ oprávnenie vyúčtovať zmluvnú pokutu. Dôkazné bremeno na prípadné preukázanie omeškania odporcu a následnú deaktiváciu je na navrhovateľovi, ktorý okrem všeobecného tvrdenia, že odporca si neplnil svoje povinnosti riadne a včas pravidelne uhrádzať cenu poskytnutých služieb iné tvrdenie neposkytol. Navrhovateľ nepreukázal, za ktoré konkrétne obdobie si odporca túto povinnosť nesplnila, v akom rozsahu a či v čase vyúčtovania zmluvnej pokuty jej omeškanie stále trvalo. Jedinou zložkou v priloženej faktúre bolo vyúčtovanie zmluvnej pokuty. Pokiaľ bolo omeškanie časovo ohraničené a dlh na službách odporca po istom období zaplatil, mohol navrhovateľ preukázať túto skutočnosť. Tým nebolo v konaní spoľahlivo preukázané porušenie povinností sankcionované zmluvnou pokutou, preto súd nárok na zmluvnú pokutu v zásade z tohto dôvodu nemôže priznať. Ako súd konštatoval vyššie, napriek výzve súdu navrhovateľ nepreukázal ani akú cenu za služby mal odporca uhrádzať, pretože v zmluve sa takéto dojednanie nenachádza.

Pre úplnosť je potrebné dodať, že zmluvná pokuta bola dojednaná najmä pre prípad nezaplatenia splatnej ceny za služby riadne a včas, resp. pre prípad porušenia povinností upravených vo vymedzených článkoch všeobecných zmluvných podmienok, ktoré nesúvisia s predajom koncového zariadenia, ktorým užívateľ prijíma služby. Preto prípadná predajná cena takéhoto mobilného telefónu alebo koncového zariadenia a výška zľavy nemajú žiadny vplyv na posúdenie primeranosti zmluvnej pokuty. Nebolo zmluvnou povinnosťou odporcu zaplatiť rozdiel týchto cien a je len na obchodnej politike právneho predchodcu navrhovateľa, že takéto zľavy ponúka; preto na hodnotu koncového zariadenia súd pri rozhodovaní neprihliadal, keď navyše je zrejmé, že jeho hodnota bola vzhľadom na plynutie času po uzavretí zmluvy o pripojení nepochybne nižšia ako v čase jej uzavretia. I v prípade, keby bola zmluvná pokuta dojednaná a uplatnená riadne, súd musel prihliadnuť na vznesenú námietku premlčania opatrovníkom odporkyňi. Podľa dodatku k zmluve je povinný účastník zaplatiť zmluvnú pokutu momentom porušenia zmluvných povinností, a nie momentom splatnosti faktúry /§ 393 ods. 1 Obchodného zákonníka/. Pokiaľ teda odporkyňa mala porušiť zmluvné povinnosti v mesiacoch október a november 2007, návrh bol podaný 4.7.2012, je teda zrejmé, že nárok na zmluvnú pokutu bol uplatnený

po uplynutí štvorročnej premlčacej doby uvedenej v § 397 Obchodného zákonníka. Súd preto zamietol návrh aj z tohto dôvodu.

Po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že ani náhradu škody v sume 248,59 € neuplatnil navrhovateľ dôvodne. Uplatnená škoda predstavuje podľa navrhovateľa rozdiel medzi predajnou cenou koncového zariadenia odpredaného mobilného telefónu (248,62 €) a jeho akciovou cenou (49,46 €). V prejednávanej veci tento rozdiel považuje navrhovateľ za škodu vzniknutú porušením povinnosti odporcu. Navrhovateľ poukazuje na skutočnosť, že neplnením záväzku viazanosti zo strany odporcu vznikla na strane jeho právneho predchodcu škoda v sume uvedeného rozdielu medzi predajnou cenou koncového zariadenia a jeho akciovou cenou. Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody teda vyplýva, že sa tejto škody domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti za škodu je 1. protiprávny úkon, 2. vznik škody, 3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a vznikom škody a 4. zavinenie. Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností, vtedy ide o tzv. zmluvnú alebo záväzkovú zodpovednosť. Môže však vzniknúť aj z porušenia iných zákonom uložených povinností, vtedy ide o tzv. mimozáväzkovú zodpovednosť. Ustanovenie § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka o všeobecnej zodpovednosti za škodu možno aplikovať tak na prípady záväzkovej ako aj mimozáväzkovej zodpovednosti. Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnuté kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených štyroch predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná. Z dokazovania nevyplýva, že odporca porušil povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu s odporcom po dobu 24 mesiacov. Zo žiadneho ustanovenia zmluvy o pripojení navyše ani nevyplýva povinnosť odporcu splatiť právnomu predchodcovi navrhovateľa zľavnenú akciovú cenu koncového zariadenia, preto podľa názoru súdu ani nemohlo dôjsť k porušeniu záväzku, ktorý nevyplýva zo zmluvy. Pokiaľ ide ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti odporcu za škodu a to samotný vznik škody, podľa § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk). Občiansky zákonník priamo nevymedzuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala (prejavuje sa) v majetkovej sfére poškodeného, je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi a je teda napravitelná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii (R 55/1971, s. 151). Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu (R 55/1971, s. 153). To, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk) je ujmou spočívajúcou v tom, že u poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí (R 55/1971, s. 152). Podľa navrhovateľa mu vznikla škoda ako rozdiel medzi predajnou cenou koncového zariadenia a jeho akciovou cenou. Aj keby odporca nezotrval s právnym predchodcom navrhovateľa v zmluvnom vzťahu počas dojednaných 24 mesiacov, k vzniku tvrdenej škody navrhovateľa by podľa názoru súdu nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať skutočnosť, že v rámci svojej obchodnej politiky právny predchodca navrhovateľa predáva mobilné telefóny a koncové zariadenia za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom podaným návrhom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napr. podmienením právneho úkonu, alebo platne dojednanou zmluvnou pokutou). Rozdiel medzi predajnou a akciovou cenou koncového zariadenia tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi právnym predchodcom navrhovateľa a odporcu. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa reparaovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia jeho očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku navrhovateľa nedošlo, pretože tento za mobilný telefón dostal dojednanú kúpnu cenu. Podľa názoru súdu nemožno v dôsledku tvrdeného porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu dojednaný čas prehodnocovať predtým uzavreté zmluvné dojednanie (inými slovami porušením povinnosti musí škoda vzniknúť, teda porušenie povinnosti nemôže byť podnetom na prehodnocovanie skôr uzavretých zmluvných dojednaní). S vyššie uvedeným záverom je súčasne spojené aj nesplnenie ďalšieho predpokladu vzniku zodpovednosti odporcu za škodu a to príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody (kauzálny nexus), pretože aj v prípade zavinenej nezotrvania odporkyne v zmluvnom záväzku po dojednanú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku navrhovateľa (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon ale kúpna zmluva s odporcom, v rámci ktorej navrhovateľ dostal od odporcu dojednanú kúpnu cenu.

Čo sa týka prípadného nároku na náhradu škody, tu navrhovateľ podľa názoru súdu nepreukázal ani aktívnu vecnú legitimáciu na takýto nárok, pretože zmluvou o postúpení pohľadávok bola postúpená pohľadávka z titulu zmluvnej pokuty a nie z titulu náhrady škody. Ide o dve odlišné pohľadávky, v zmluve o postúpení pohľadávok bola riadne špecifikovaná pohľadávka, ktorá bola postúpená navrhovateľovi, išlo o pohľadávku z titulu zmluvnej pokuty a teda čo sa týka nároku na náhradu škody, navrhovateľ nepreukázal, že je nositeľom takéhoto hmotnoprávneho nároku (§ 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka), a teda či vo vzťahu k odporcovi je osobou poškodenou. Na uvedenom nič nemení ani ustanovenie § 524 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého s postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené, pretože medzi tieto práva patria najmä práva zo zabezpečenia pohľadávky a nie práv na náhradu škody, ktoré by muselo byť v zmluve o postúpení pohľadávok výslovne uvedené.

Pokiaľ sa navrhovateľ pri posudzovaní prejednávanej veci domáhal analogickej aplikácie § 3a nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení neskorších predpisov, na toto podľa názoru súdu neboli splnené podmienky, pretože nešlo o poskytnutie peňažných prostriedkov spotrebiteľovi a na použitie analógie neboli splnené podmienky § 853 ods. 1 Občianskeho zákonníka.

Na základe uvedeného súd návrh v celom rozsahu ako nedôvodný zamietol.

V konaní uplatnil trovy konania len navrhovateľ. Tento však v konaní úspešný nebol, preto mu súd náhradu trov konania nepriznal. Právo na náhradu trov konania by mal odporca v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p., tento však náhradu trov konania neuplatnil.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie v lehote do 15 dní odo dňa jeho doručenia, cestou tunaj. súdu na Krajský súd v Trenčíne, písomne, trojmo.

Podľa § 205 ods.1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (42 ods.3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie, podľa osobitného zákona /§ 251 O.s.p./